

УДК 342.7

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2019-3-46>**Е. Г. Шевчук**здобувач кафедри адміністративного та господарського права
Запорізького національного університету

СУБ'ЄКТИ НАДАННЯ БЕЗКОНТАКТНИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО АРХІТЕКТУРНО-БУДІВЕЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ

У статті на підставі правового аналізу проведено дослідження правового статусу суб'єктів надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду. Дослідження особливостей правового статусу таких суб'єктів та нормативно-правового забезпечення їх діяльності, дозволить відстежити специфіку надання ними безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду. Визначено, що загальноприйнятною є позиція вважати, що основним суб'єктом надання всіх електронних послуг є публічна адміністрація. Проаналізовано нормативно визначений перелік суб'єктів, які можуть надавати адміністративні послуги. Зауважено, що цей перелік є досить розширеним, адже поширюється на процедури надання всіх видів адміністративних послуг. Приділено увагу саме суб'єктам надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду та специфіці їх правового статусу. відзначити, що реформа, яка наразі триває у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду в окремому своєму напрямку охоплює і систему суб'єктів, уповноважених надавати безконтактні адміністративні послуги.

Особливістю даного етапу реформи є те, що у березні 2020 року ліквідовано Державну архітектурно-будівельну інспекцію (на яку було покладено раніше надання повноваження з приводу надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду). В той же час, відмічено те, що наразі утворено новий орган – Державну сервісну службу містобудування України, яка є центральним органом виконавчої влади, і реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду в частині надання (отримання, реєстрації), відмови у видачі чи анулювання (скасування) документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Однак, нормативно закріплено, що Державна архітектурно-будівельна інспекція продовжує здійснювати повноваження та функції до завершення здійснення заходів з утворення Державної сервісної служби містобудування. «Перерозподіл» повноважень, пов'язаний з оптимізацією центральних органів виконавчої влади у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду створює певні проблеми у процедури отримання безконтактних адміністративних послуг.

Ключові слова: адміністративна послуга, суб'єкт надання адміністративних послуг, публічне адміністрування, публічна послуга, сфера державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Досліджуючи процедурні аспекти надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, варто зосередити увагу на суб'єктах, які уповноважені законодавством надавати такі послуги. Дослідження особливостей правового статусу таких суб'єктів та нормативно-правового забезпечення їх діяльності, дозволить відстежити специфіку надання ними безконтактних адміністративних послуг у сфері

державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Загальноприйнятною є позиція вважати, що основним суб'єктом надання всіх електронних послуг є публічна адміністрація. Це узагальнене позначення для всіх суб'єктів надання безконтактних адміністративних послуг. За дослідженням В.Б. Авер'янова, публічною адміністрацією є «сукупність органів виконавчої влади та органів виконавчого самовряду-

вання, підпорядкованих політичній владі, які забезпечують виконання закону та здійснюють інші публічно-управлінські функції» [1, с. 117]. В.К. Колпаков, в свою чергу, слушно зауважує, що «публічна адміністрація, як правова категорія, має два виміри – функціональний та організаційно-структурний. При функціональному підході – це діяльність відповідних структурних утворень з виконання функцій, спрямованих на реалізацію публічного інтересу; при організаційно-структурному – це сукупність органів, які утворюються для здійснення (реалізації) публічної влади [2]. Так, можна стверджувати, що термін «публічна адміністрація» носить уніфікуючий та узагальнюючий характер по відношенню до всієї сукупності суб'єктів надання електронних адміністративних послуг.

І.О. Тищенко, детально досліджуючи питання, пов'язані зі статусом органів публічної адміністрації як суб'єктів надання електронних адміністративних послуг, пропонує дві моделі їх побудови (ієрархічну і організаційну), за яких ієрархічну вертикаль органів публічної адміністрації, які надають електронні послуги, поділяє на такі організаційно-правові рівні: «1) рівень вищого органу в системі публічної адміністрації – Кабінет Міністрів України; 2) рівень центральних органів виконавчої влади (міністерства, агентства, служби, інспекції); 3) рівень суб'єктів з делегованими повноваженнями; 4) рівень органів місцевого самоврядування; 5) рівень місцевих органів виконавчої влади» [3, с. 42]. А функціональну вертикаль органів публічної адміністрації визначає таким чином: «1) органи публічної адміністрації, основні повноваження яких пов'язані з наданням електронних послуг (Центри надання електронних послуг); 2) органи публічної адміністрації, які мають окремі повноваження у сфері надання електронних послуг (Міністерство юстиції України, Державна міграційна служба України, Державна будівельно-архітектурна інспекція тощо); 3) органи публічної адміністрації, які мають опосередковані повноваження у сфері надання електронних послуг (Кабінет Міністрів України)» [3, с. 43]. Такий своєрідний поділ органів публічної адміністрації як суб'єктів надання електронних адміністративних послуг на рівні дозволяє отримати уявлення про їх широке розмаїття.

Відповідно до ст. 1 Закону України від 06.09.2012 р. «Про адміністративні послуги», суб'єкт надання адміністративної послуги – це «орган виконавчої влади, інший державний

орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги». Тобто, нормативно визначено перелік суб'єктів, які можуть надавати адміністративні послуги. Цей перелік досить розширений, адже поширюється на процедури надання всіх видів адміністративних послуг. До того ж, законодавством визначено загальні аспекти правового статусу суб'єктів, які можуть надавати адміністративні послуги. Серед основних елементів правового статусу варто виокремити (за загальноприйнятою практикою):

– права суб'єкта надання адміністративної послуги (наприклад, ч. 1 ст. 7 Закону України від 06.09.2012 р. «Про адміністративні послуги»: суб'єкт надання адміністративних послуг може видавати організаційно-розпорядчі акти про встановлення власних вимог щодо якості надання адміністративних послуг (визначення кількості годин прийому, максимального часу очікування у черзі та інших параметрів оцінювання якості надання адміністративних послуг);

– обов'язки суб'єкта надання адміністративної послуги (ч. 2 ст. 6 Закону України від 06.09.2012 р. «Про адміністративні послуги»: суб'єкти надання адміністративних послуг зобов'язані забезпечити: 1) облаштування у місцях прийому суб'єктів звернень інформаційних стендів із зразками відповідних документів та інформації в обсязі, достатньому для отримання адміністративної послуги без сторонньої допомоги; 2) створення та функціонування веб-сайтів, на яких розміщується інформація про порядок надання відповідних адміністративних послуг, режим доступу до приміщення, в якому здійснюється прийом суб'єктів звернень, наявність сполучення громадського транспорту, під'їзних шляхів та місць паркування; 3) здійснення посадовими особами прийому суб'єктів звернень згідно з графіком, затвердженим керівником відповідного суб'єкта надання адміністративних послуг. Кількість годин прийому суб'єктів звернень має становити не менше 40 годин на тиждень; 4) надання суб'єкту звернення, який звернувся за допомогою засобів телекомунікації (телефону, електронної пошти, інших засобів зв'язку), інформації про порядок надання адміністративних послуг; 5) видання довідково-інформаційних матеріалів про адміністративні послуги та безоплатне

поширення таких матеріалів у приміщеннях, в яких здійснюється прийом суб'єктів звернень; б) облаштування скриньки для висловлення суб'єктами звернень зауважень і пропозицій щодо якості надання адміністративних послуг, проведення щорічного аналізу таких зауважень і пропозицій, вжиття відповідних заходів)

– відповідальність суб'єкта надання адміністративної послуги (ст. 19 Закону України від 06.09.2012 р. «Про адміністративні послуги»: посадові особи, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги, адміністратори несуть дисциплінарну, цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність, передбачену законом, за порушення вимог законодавства у сфері надання адміністративних послуг. Дії або бездіяльність посадових осіб, уповноважених відповідно до закону надавати адміністративні послуги, адміністраторів можуть бути оскаржені до суду в порядку, встановленому законом. Шкода, заподіяна фізичним або юридичним особам посадовими особами, уповноваженими відповідно до закону надавати адміністративні послуги, адміністраторами внаслідок їх неправомірних діянь, відшкодовується у встановленому законом порядку. Держава, Автономна Республіка Крим, територіальні громади, відшкодувавши шкоду, заподіяну посадовою особою, уповноваженою відповідно до закону надавати адміністративні послуги, чи адміністратором внаслідок незаконно прийнятих ними рішень, дій чи бездіяльності, мають право зворотної вимоги до винної особи згідно із законом). Так, слід відзначити, що Закон України від 06.09.2012 р. «Про адміністративні послуги» містить загальні норми, які визначають положення стосовно окремих елементів правового статусу всіх суб'єктів надання адміністративних послуг в узагальненому вигляді. Проте, слід приділити увагу саме суб'єктам надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду та специфіці їх правового статусу.

Тривалий час (до внесення відповідних змін у законодавство у березні 2020 року) функції суб'єкта надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду виконувала Державна архітектурно-будівельна інспекція України (Держархбудінспекція, ДАБІ). Статус цього органу виконавчої влади було визначено Положенням про Державну архітектурно-

но-будівельну інспекцію України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 09.07.2014 р. № 294 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 13.03.2020.2020 р. № 219) [4], відповідно до якого Держархбудінспекція наділена статусом центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку громад та територій і який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду в частині надання (отримання, реєстрації), відмови у видачі чи анулювання (скасування) документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів.

Враховуючи положення Постанови Кабінету Міністрів України «Про ліквідацію Державної архітектурно-будівельної інспекції та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» від 13.03.2020 р. № 218 [5], слід вказати, що нею ліквідовано Державну архітектурно-будівельну інспекцію та утворено Державну сервісну службу містобудування України як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку громад та територій. Окрім того, зазначеним нормативним документом встановлено, що:

– Державна архітектурно-будівельна інспекція продовжує здійснювати повноваження та функції до завершення здійснення заходів з утворення Державної сервісної служби містобудування;

– забезпечення діяльності Державної сервісної служби містобудування у 2020 році здійснюється в межах видатків, передбачених Державній архітектурно-будівельній інспекції;

– надання адміністративних послуг у сфері містобудування з використанням Єдиного державного веб-порталу електронних послуг здійснюється з дати, визначеної держателем Єдиного державного веб-порталу електронних послуг.

Таким чином, варто відзначити початок реформи у сфері містобудування загалом, і, відповідно, у структурі надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду зокрема. Звертаючись до інформаційних даних, розміщених на Урядовому порталі, можна знайти позицію, відповідно до якої, «головний

крок реформи галузі містобудування – ліквідація монополіста – Державної архітектурно-будівельної інспекції. Замість цього органу, наділеного надмірними повноваженнями, створюються три центральних органи влади, між якими розподіляться регуляторні та контролюючі функції:

– Державна сервісна служба містобудування – виконуватиме реєстраційні функції у будівництві;

– Державне агентство з питань технічного регулювання у містобудуванні – визначатиме параметри, ДБН, єврокоди;

– Державна інспекція містобудування – здійснюватиме нагляд і контроль у будівництві» [6]. Створення таких органів виглядає цілком логічним, з огляду на вимоги Закону України від 17.03.2011 р. «Про центральні органи виконавчої влади» [7], відповідно до яких:

«У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам, центральний орган виконавчої влади утворюється як служба.

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління, центральний орган виконавчої влади утворюється як агентство.

У разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають контрольні-наглядові функції за дотриманням державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними та фізичними особами актів законодавства, центральний орган виконавчої влади утворюється як інспекція» [6]. Так, абсолютно закономірним є той факт, що надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду – це напрям діяльності такого центрального органу виконавчої влади як служба (характерною особливістю якої є те, що більшість функцій саме служби складають функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам), а не інспекція (для якої, в свою чергу характерним є виконання контрольних-наглядових функцій за дотриманням державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними та фізичними особами актів законодавства). Окрім того, Урядом анонсовано ймовірну тривалість відповідної реформи,

зокрема вона відбуватиметься протягом року. Тобто, можна передбачати її завершення до березня 2021 року. Така реформа охоплюватиме декілька етапів. Перший етап полягатиме у процедурі ліквідації ДАБІ та створенні сервісної служби. Другий етап темпорально поширюється на весну 2020 року і визначається як перехідний період, на час якого вводиться мораторій на інспекційний контроль учасників ринку з боку держави. Третій етап розпочнеться у червні 2020 року і пов'язаний буде він із початком роботи Державної інспекції містобудування та «запуском» роботи нового електронного реєстру. Четвертий етап віднесений на вересень 2020 року, саме тоді розпочне діяльність Державне агентство з питань технічного регулювання у містобудуванні.

Окрім того, слід зауважити, що відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію органів державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду» від 13 березня 2020 р. № 219 [8] було утворено Державну інспекцію містобудування України як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку громад та територій і який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду та Державне агентство з технічного регулювання у містобудуванні України як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку громад та територій і який реалізує державну політику з питань технічного регулювання у сфері містобудування.

Таким чином, можна відмітити наразі «перехідний» етап щодо визначення суб'єктів надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, який характеризується процедурою ліквідації Державної архітектурно-будівельної інспекції України та утворенням Державної сервісної служби містобудування України. Положенням про Державну сервісну службу містобудування України, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.2020 р. № 218 [9] визначено, що Державна сервісна служба містобудування України (Держсервісбуд) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку громад

та територій і який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду в частині надання (отримання, реєстрації), відмови у видачі чи анулювання (скасування) документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Серед основних завдань Держсервісбуду нормативно визначені наступні:

1) реалізація державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду в частині надання (отримання, реєстрації), відмови у видачі чи анулювання (скасування) документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів;

2) внесення на розгляд Міністра пропозицій щодо забезпечення формування державної політики з питань, що належать до компетенції Держсервісбуду;

3) виконання дозвільних та реєстраційних функцій у будівництві у визначених законодавством випадках.

За зовнішньою організаційно-правовою формою Держсервісбуд є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства. Правовий статус Держсервісбуд можна проаналізувати на підставі нормативних положень.

Права, як складовий елемент загального правового статусу, передбачені у Положенні про Державну сервісну службу містобудування України. Так, Держсервісбуд для виконання покладених на нього завдань має право:

«1) залучати в установленому порядку до участі у вивченні окремих питань вчених і фахівців, працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, а також органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками);

2) одержувати в установленому законодавством порядку від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, їх посадових осіб, а також громадян та громадських об'єднань інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань;

3) скликати наради, утворювати комісії та робочі групи, проводити наукові конференції

та семінари з питань, що належать до його компетенції;

4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державною системою урядового зв'язку та іншими технічними засобами;

5) брати в установленому законодавством порядку участь у роботі комісій, що утворюються з метою розслідування причин і наслідків аварій на будівництві;

6) проводити претензійно-позовну роботу, звертатися до суду з позовами щодо захисту своїх прав та законних інтересів» [9].

У структурі адміністративно-правового статусу також слід виокремлювати обов'язки. Так, Держсервісбуд з метою організації своєї діяльності:

«1) здійснює в установленому порядку добір кадрів в апарат Держсервісбуду та його територіальні органи, організовує роботу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації державних службовців та працівників Держсервісбуду;

2) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання і протидії корупції, контроль за їх здійсненням в апараті Держсервісбуду та його територіальних органах;

3) організовує планово-фінансову роботу в апараті Держсервісбуду, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в установленому законодавством порядку;

4) здійснює в межах повноважень, передбачених законом, разом з відповідними центральними органами виконавчої влади контроль за цільовим та ефективним використанням державних коштів, передбачених для реалізації проектів, виконання програм;

5) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, виконання завдань з мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави;

6) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, реалізацію державної політики щодо державної таємниці, контроль за її збереженням в апараті Держсервісбуду;

7) організовує ведення діловодства та архівне зберігання документів відповідно до встановлених правил» [9]. Таким чином, можна помітити, що положення підзаконного нормативно правового акту уточнюють і деталізують

загальні норми законодавства щодо регламентації правового статусу Держсервісбуду як суб'єкта, який здійснює надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду.

Слід звернути увагу на те, що важливою умовою реформи системи публічного адміністрування у сфері містобудування є максимальна автоматизація усіх процесів державного регулювання у будівництві. Віце-прем'єр-міністр, Міністр цифрової трансформації М.А. Федоров презентував створення Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва. Головним її компонентом стане Реєстр будівельної діяльності, який забезпечуватиме створення, збирання, накопичення, обробку, захист, облік інформації про об'єкти та учасників будівництва і зв'язки між ними. Такий Реєстр буде створено на противагу Реєстру дозвільних документів ДАБІ, і він буде більш захищений від несанкціонованого доступу і матиме розподілену модель зберігання даних, орієнтовану на об'єкти будівництва [6]. За анонованими планами, до Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва також входить Електронний кабінет забудовника на порталі «Дія» для замовників та учасників процесу будівництва. Окрім того, інформацію про кожний об'єкт будівництва можна буде отримати на Публічному порталі системи. Пошук даних про об'єкти будівництва повинен стати більш зручним завдяки впровадженню унікального ідентифікатора об'єкта будівництва, за яким можна буде відстежити процес на будь-якому етапі. Мінімізацію зловживань також забезпечить електронна взаємодія між реєстрами у Єдиній державній електронній системі у сфері будівництва [6].

Враховуючи нормативні положення, виникає логічне запитання про можливість надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду Центрами надання адміністративних послуг. Відповідно до ст. 12 Закону України від 06.09.2012 р. «Про адміністративні послуги», Центр надання адміністративних послуг (ЦНАП) – це постійно діючий робочий орган або структурний підрозділ місцевої державної адміністрації або органу місцевого самоврядування, в якому надаються адміністративні послуги через адміністратора шляхом його взаємодії з суб'єктами надання адміністративних послуг.

Центри надання адміністративних послуг утворюються при:

- 1) Київській міській державній адміністрації;
- 2) Севастопольській міській державній адміністрації;
- 3) районній державній адміністрації;
- 4) районній у місті Києві державній адміністрації;
- 5) районній у місті Севастополі державній адміністрації;
- 6) виконавчому органі міської ради міста обласного, республіканського Автономної Республіки Крим значення.

Центри надання адміністративних послуг можуть утворюватися при виконавчому органі міської міста районного значення, селищної, сільської ради у разі прийняття відповідною радою такого рішення.

Перелік адміністративних послуг, які надаються через центр надання адміністративних послуг, визначається органом, який прийняв рішення про утворення центру надання адміністративних послуг. Перелік адміністративних послуг, які надаються через центр надання адміністративних послуг, має включати адміністративні послуги органів виконавчої влади, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України. На основі узгоджених рішень із суб'єктами надання адміністративних послуг через центр надання адміністративних послуг також можуть надаватися інші адміністративні послуги.

Суб'єктам надання адміністративних послуг забороняється приймати заяви, видавати суб'єктам звернень оформлені результати надання адміністративних послуг (у тому числі рішень про відмову в наданні адміністративних послуг), якщо такі послуги надаються через центри надання адміністративних послуг, крім випадків подання заяв через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

Положення про центр надання адміністративних послуг та його регламент затверджуються органом, який прийняв рішення про утворення центру. Кабінет Міністрів України затверджує примірне положення про центр надання адміністративних послуг та його регламент. Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Примірного положення про центр надання адміністративних послуг» від 20.02.2013 р. № 118 [10] передбачено, що «за рішенням органу (посадової особи), що утворив центр, можуть встановлюватися додаткові вимоги щодо обслуговування суб'єктів звернення, зокрема можливість надання суб'єктам звернення консультацій та інфор-

мації про хід розгляду їх заяв за допомогою засобів телекомунікації (телефону, електронної пошти, інших засобів зв'язку)». Це дає підстави стверджувати про можливість надання ЦНАПами безконтактних адміністративних послуг. Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг» від 01.08.2013 р. № 588 [11] також встановлюються окремі особливості надання адміністративних послуг ЦНАПами в електронному вигляді.

Таким чином, варто відзначити, що реформа, яка наразі триває у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду в окремому своєму напрямку охоплює і систему суб'єктів, уповноважених надавати безконтактні адміністративні послуги. Особливістю даного етапу реформи є те, що у березні 2020 року ліквідовано Державну архітектурно-будівельну інспекцію (на яку було покладено раніше надання повноваження з приводу надання безконтактних адміністративних послуг у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду). В той же час, варто відмітити те, що наразі утворено новий орган – Державну сервісну службу містобудування України (Держсервісбуд), яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку громад та територій і який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду в частині надання (отримання, реєстрації), відмови у видачі чи анулювання (скасування) документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Однак, нормативно закріплено, що Державна архітектурно-будівельна інспекція продовжує здійснювати повноваження та функції до завершення здійснення заходів з утворення Державної сервісної служби містобудування. «Перерозподіл» повноважень, пов'язаний з оптимізацією центральних органів виконавчої влади у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду створює певні проблеми у процедури отримання безконтактних адміністративних послуг.

Список використаної літератури:

1. Авер'янов В.Б. Реформування українського адміністративного права: ґрунтовний привід для теоретичної дискусії. *Право України*. 2003. № 5. С. 115-119.
2. Колпаков В.К. Поняття публічної адміністрації. URL: <http://readera.org/oai/10120/>.
3. Тищенко І.О. Електронні послуги у діяльності публічної адміністрації України: монографія. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 156 с.
4. Положення про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України, затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 09.07.2014 р. № 294 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 13.03.2020 р. № 219. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/294-2014-%D0%BF>.
5. Про ліквідацію Державної архітектурно-будівельної інспекції та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2020 р. № 218. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/218-2020-%D0%BF>.
6. Стартувала реформа галузі містобудування Міністерство цифрової трансформації України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/startuvala-reforma-galuzi-mistobuduvannya>.
7. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#n9>.
8. Про оптимізацію органів державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду: Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2020 р. № 219. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/219-2020-%D0%BF>.
9. Положення про Державну сервісну службу містобудування України, затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.2020 р. № 218. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/218-2020-%D0%BF>.
10. Про затвердження Примірного положення про центр надання адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.02.2013 р. URL: № 118 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/118-2013-п#n8>.
11. Про затвердження Примірного регламенту центру надання адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.08.2013 р. № 588 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/588-2013-п#n9>.

Shevchuk E. H. Subjects providing contact-free administrative services in the area of state architectural and construction control and supervision

Based on the legal analysis, the article examines the legal status of the subjects of contactless administrative services in the field of state architectural and construction control and supervision. The study of the peculiarities of the legal status of such entities and the regulatory and legal support

of their activities, will track the specifics of their provision of contactless administrative services in the field of state architectural and construction control and supervision. It is determined that it is generally accepted that the main subject of all electronic services is the public administration. The normatively defined list of entities that can provide administrative services is analyzed. It is noted that this list is quite extensive, as it covers the procedures for providing all types of administrative services. Attention is paid to the subjects of contactless administrative services in the field of state architectural and construction control and supervision and the specifics of their legal status. note that the reform that is currently underway in the field of state architectural and construction control and supervision in its own direction covers the system of entities authorized to provide contactless administrative services.

The peculiarity of this stage of the reform is that in March 2020 the State Architectural and Construction Inspectorate was liquidated (which was previously entrusted with the authority to provide contactless administrative services in the field of state architectural and construction control and supervision). At the same time, it is noted that a new body has been formed – the State Service for Urban Development of Ukraine, which is the central body of executive power and implements state policy on state architectural and construction control and supervision in terms of granting (receipt, registration), refusal. in the issuance or cancellation (cancellation) of documents that give the right to perform preparatory and construction work, commissioning of completed facilities. However, the normatively stipulates that the State Architectural and Construction Inspectorate continues to exercise its powers and functions until the completion of measures to establish the State Service for Urban Development. The "redistribution" of powers related to the optimization of central executive bodies in the field of state architectural and construction control and supervision creates certain problems in the procedure for obtaining contactless administrative services.

Key words: *administrative service, subject of providing administrative services, public administration, public service, sphere of state architectural and construction control and supervision.*